

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Ondřejem Bartošem ve věci

žalobce: **U. M.**
zastoupen Mgr. Barborou Lacinovou, advokátkou
se sídlem Kalinovo nábřeží 605, Havlíčkův Brod

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Nad Štolou 3, P. O. Box 21, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2025, č. j. OAM-68431-26/ZM-2024, ve věci povolení k dlouhodobému pobytu – zaměstnanecké karty,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2025, č. j. OAM-68431-26/ZM-2024, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 19 210 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhal přezkumu rozhodnutí žalovaného, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců (zákon č. 326/1999 Sb.), neboť žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání nedbalostního trestného činu, čímž

ztratil podmínku trestní zachovalosti podle § 174 zákona o pobytu cizinců.

2. V řízení soud posuzoval zejména otázku přiměřenosti dopadů rozhodnutí ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců; dospěl k závěru, že dopady rozhodnutí jsou nepřiměřeným zásahem do soukromého a rodinného života žalobce.

II. Žaloba

3. Žalobce se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému. Namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí pro nedostatečné zjištění skutkového stavu, nesprávné hodnocení důkazů a zejména pro nesprávnost posouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců.
4. Žalovaný se nedostatečně zabýval hodnocením závažnosti protiprávního jednání žalobce, když vycházel pouze z rozsudku trestního soudu, aniž by jako důkaz použil celý trestní spis. Ze spisu je totiž patrný přístup žalobce k trestnímu řízení a to, jak spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení. Žalobce uvedl, že to, že způsobil dopravní nehodu, jej velmi mrzí; jednalo se o nešťastnou událost, kdy špatně vyhodnotil chování chodce, který byl pod vlivem alkoholu. Jednalo se o nedbalost a žalobce svou vinu nikdy neodmítl. Bezprostředně po nehodě se snažil poškozenému poskytnout první pomoc a s pomocí svědků nehody mu přivolal záchrannou službu. K jednání se doznal. Prostřednictvím Probační a mediační služby se setkal se synem poškozeného, omluvil se mu a poskytl mu finanční kompenzaci nad rámec plnění, které mu poskytla pojišťovna. Při hlavním líčení učinil žalobce prohlášení viny a přijal trest, který mu soud uložil. Po odsouzení vedl řádný život, proto trestní soud dne 20. 3. 2025 podmíněně upustil od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti (řízení motorových vozidel). Trestní soud žalobci neuložil trest zákazu činnosti a shledal tak, že je žalobce nadále způsobilý pobývat na území ČR. Jestliže nyní žalovaný žalobce „trestá“ znovu neprodloužením pobytového oprávnění, jde o porušení zásady *ne bis in idem*. Odsouzení bylo výjimečným vybočením z jinak řádného života žalobce a trestní soud uložil trest, který je dostatečnou ochranou společnosti.
5. Žalovaný nedostatečně posoudil žalobcovy rodinné poměry. Žalobce ve správním řízení sdělil, že má dvě děti – dvojčata, která se narodila předčasně v sedmém měsíci těhotenství žalobcovy manželky. Dlouhou dobu musely být děti v inkubátorech, a i po propuštění z nemocnice potřebují zvláštní péči, což platí zejména u dcery, která se potýká s očními problémy a závažnou kožní vyrážkou. Od 13. 5. 2025 byla dcera hospitalizována na Pediatrické klinice FN Brno. Vzhledem k tomu, že jsou děti dvojčata, syn musí být hospitalizován společně s dcerou a manželkou žalobce, protože obě děti jsou stále kojené. Péče o předčasně narozená dvojčata, navíc se zdravotními obtížemi, je velice náročná. Manželka žalobce by sama tuto péči nezvládla. Jinou pomoc zde rodina nemá. Žalobce zajišťuje chod rodiny i po finanční stránce – je hlavním živitelem rodiny. Vzhledem k uvedenému není nyní možné, aby manželka žalobce s dětmi opustila ČR. Argumentace žalovaného, že může celá rodina přesídlit zpět do Mongolska, je proto nepřipadná. Manželka s dětmi musí zůstat v ČR. Proto by vycestování žalobce do Mongolska zbavilo rodinu možnosti realizovat rodinný život. Mimo to by manželka žalobce zůstala sama na péči o děti, což by nezvládla.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Uvedl, že není ten, kdo by měl hodnotit okolnosti spáchání trestného činu. To přísluší trestnímu soudu. Žalovaný si neopatřil celý spis z důvodu, že podle § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu je správní orgán vázán rozhodnutím soudu o tom, zda se trestný čin stal a kdo jej spáchal. Žalovanému tak stačilo vycházet pouze z odsuzujícího rozsudku a nebylo třeba vyžadovat si celý trestní spis. Žalovanému nepřísluší posuzovat ani to, z jakého důvodu žalobci nebyl v trestním řízení uložen trest vyhoštění. Sama tato skutečnost pak nebrání žalovanému, aby rozhodl o neprodloužení zaměstnanecké karty. To přitom není dalším trestem za protiprávní činnost, ale pouze neprodloužením pobytového oprávnění ve správním řízení. Zásada *ne bis in idem* tím není porušena.
7. K otázce přiměřenosti dopadů rozhodnutí žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde dospěl k závěru, že dopad rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce je přiměřený. Žalovaný zjistil, že žalobce pobývá na území ČR od r. 2019, tedy krátkou část jeho života. Na území dále pobývá manželka žalobce a jeho dvě nezletilé děti. Manželka žalobce je držitelkou povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny (s platností do 31. 5. 2027), a je i nositelkou oprávnění ke sloučení obou dětí. Žalobce neprokázal, že by zdravotní stav dcery vyžadoval dlouhodobou hospitalizaci či léčbu, která by v budoucnu bránila případnému přesunu manželky a dětí do Mongolska. Žalobce je v produktivním věku, může tak pracovat v zemi původu a finanční prostředky posílat manželce do České republiky, pokud by manželka s dětmi zůstala v ČR. Žalovaný odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle níž cizinec, dopustivší se na území ČR zavrženého jednání směřujícího proti právem chráněným zájmům tohoto státu, musí počítat s tím, že daný stát s velkou pravděpodobností ukončí cizincův pobyt na území. Žalobce porušením zákona o silničním provozu (zák. č. 361/2000 Sb.) způsobil dopravní nehodu, při níž způsobil závažná zranění chodci, který jejich následkem později zemřel. Žalovaný tak ani nemohl postupovat jinak, než jak mu ukládá zákon o pobytu cizinců, tedy tak, jak rozhodl napadeným rozhodnutím.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního soudního řádu správního (s. ř. s.). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl soud bez nařízení jednání za splnění podmínek § 51 s. ř. s.
9. Žaloba je důvodná.
10. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce podal dne 31. 10. 2024 žádost o prodloužení zaměstnanecké karty pro operátor-svářeč u spol. Futaba Czech, s. r. o. Žádost doložil kopií cestovního pasu, potvrzením o zajištění ubytování, pracovní smlouvou a mzdovým výměrem a potvrzením o zaměstnání. K zaměstnání cizince vydal souhlasné stanovisko Úřad práce České republiky.
11. Ve správním spise je dále založen rozsudek Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 19. 11. 2024 (téhož dne i pravomocný), č. j. 1 T 29/2024-294. Tímto rozsudkem byl žalobce uznán vinným přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 trestního zákoníku. Toho se dopustil tím, že dne 17. 8. 2023 v Havlíčkově Brodě jako řidič motorového osobního vozidla způsobil dopravní nehodu, kdy při jízdě obcí nereagoval přiměřeně na chodce, který se pohyboval na chodníku po straně komunikace a zjevně hodlal tuto

komunikaci přejít po přechodu pro chodce, nezastavil vozidlo a pokračoval v jízdě, v důsledku čehož se střetl s přecházejícím chodcem. Ten v důsledku nárazu utrpěl závažné polytrauma hlavy, trupu a končetin, byl letecky transportován do nemocnice s navazující hospitalizací, následovaly opakované hospitalizace, a dne 3. 12. 2023 chodec na následky těžkého poranění zemřel. Za tento přečin byl žalobce potrestán odnětím svobody v trvání 22 měsíců, podmíněně odloženým na zkušební dobu 2 let a 6 měsíců, dále zákazem činnosti spočívajícím v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 2 let a 6 měsíců. Byla mu uložena povinnost nahradit Všeobecné zdravotní pojišťovně škodu způsobenou trestným činem. Zbylé poškozené soud odkázal s jejich nároky na řízení ve věcech občanskoprávních.

12. Z odůvodnění trestního rozsudku vyplývá dále skutečnost, že žalobce (obžalovaný) i státní zástupce se ihned po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění; obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.
13. Na výzvu žalovaného podle § 36 správního řádu žalobce předložil žalovanému písemné vyjádření. Z toho mimo jiné vyplývá, že žalobce během pobytu v ČR uzavřel manželství s Davaadorj Solongo. Z manželství se dne 26. 1. 2025 narodila dvojčata jménem Tselmeg a Gegee. Dvojčata se narodila předčasně o 7 měsíců (myšleno zjevně v 7. měsíci těhotenství – pozn. soudu) a ke dni 19. 2. 2025 se obě léčila na JIP v inkubátorech ve FN Hradec Králové. I po ukončení hospitalizace budou děti vyžadovat zvláštní péči, při které by žalobce chtěl být nápomocný manželce. Aktuálně je hlavním živitelem rodiny. Zopakoval okolnosti svého trestného činu a slíbil dodržovat do budoucna zákony ČR.
14. Součástí spisu jsou dále výpisy z Cizineckého informačního systému manželky a dětí žalobce.
15. Podle § 44a odst. 11 zákona o pobytu cizinců platí, že ministerstvo platnost zaměstnanecké karty neprodlouží, nesplňuje-li cizinec podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. a), b) a c), § 42g odst. 3 větě první nebo v § 42g odst. 4 zákona o pobytu cizinců anebo je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty.
16. Podle § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodů uvedených v § 37, z důvodu uvedeného v § 46 odst. 6 písm. b), d) nebo e) a dále, jestliže cizinci nebyla uznána odborná kvalifikace příslušným uznávacím orgánem.
17. Podle § 37 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže nastal některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 1 písm. a), c), d), g), h) a j) až l) nebo v § 56 odst. 2.
18. Podle § 56 odst. 2 zákona o pobytu cizinců dlouhodobé vízum ministerstvo cizinci neudělí, jestliže nesplňuje podmínku trestní zachovalosti (§ 174).
19. Podle § 174 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců za trestně zachovalého se pro účely tohoto zákona považuje cizinec, který nemá ve výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu.
20. Předně krajský soud konstatuje, že je nedůvodná žalobcová námitka, že je neprodloužením pobytového oprávnění trestán dvakrát za totéž v rozporu se zásadou *ne bis in idem*. Neprodloužení pobytového oprávnění není sankcí ani dalším trestem, nýbrž se jedná o zákonem předvídaný správněprávní důsledek toho, že žalobce přestal splňovat

podmínku trestní zachovalosti. Vliv na to nemá ani skutečnost, že žalobci nebyl uložen trest vyhoštění. Z tohoto důvodu tak napadené rozhodnutí není nezákonné.

21. Důvodná je ale námitka nesprávnosti posouzení přiměřenosti dopadů napadeného rozhodnutí. Krajský soud shledal, že dopady tohoto rozhodnutí do žalobcova soukromého a rodinného života jsou nepřiměřené.
22. Podle § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí, že při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.
23. Krajský soud konstatuje, že žalobce posledně uvedené povinnosti dostál a žalovanému relevantní informace poskytl, ať již v rámci své žádosti, nebo ve vyjádření k podkladům rozhodnutí.
24. Nejvyšší správní soud judikoval, že při rušení (neprodloužení) povolení k dlouhodobému pobytu je třeba posuzovat přiměřenost dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života v situacích, kdy potřeba zvláště posuzovat přiměřenost dopadů rozhodnutí může plynout z mezinárodních závazků České republiky, konkrétně z čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, který je přímo aplikovatelný a má přednost před zákonem (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2022, č. j. 10 Azs 183/2020-33, ze dne 10. 8. 2023, č. j. 2 Azs 135/2023-33). Je tomu tak v případech, kdy v řízení vyjdou najevo skutečnosti relevantní z hlediska čl. 8 Úmluvy. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2022, č. j. 5 Azs 230/2020-43).
25. Krajský soud dává za pravdu žalobci, že žalovaný se nedostatečně zabýval hodnocením závažnosti protiprávního jednání žalobce, když vycházel pouze z rozsudku trestního soudu. Z obsahu trestního spisu Okresního soudu v Havlíčkově Brodě, který si krajský soud ke svému rozhodování vyžádal (v souladu s § 74 odst. 1 *in fine* s. ř. s.), je skutečně patrné, že žalobce od samého počátku projevoval hlubokou lítost nad spácháním činu, označil je za nešťastnou událost, dával najevo výčitky a uznával své pochybení a vinu. Ze spisu také vyplývá, že poškozený byl skutečně pod vlivem alkoholu (1,64 g/kg alkoholu v krvi). Ve spise je založeno pracovní hodnocení žalobce, z něhož vyplývá, že vykazuje vysokou pracovní morálku a spolehlivost, řadí se mezi nejlepší zaměstnance, je příkladem ostatním zaměstnancům. Ze zprávy Probační a mediační služby a přiložené dohody o způsobu vypořádání vzájemných vztahů vyplývá, že následky dopravní nehody byly řešeny mediací, které se zúčastnil žalobce a pozůstalý syn poškozeného. Vztahy mezi účastníky mediace byly narovnány. Žalobce jako důkaz účasti s pozůstalými jim nabídl částku 50 000 Kč za těžkosti spojené s řešením události. Pozůstalý syn poškozeného částku přijal. Žalobce zde znovu projevils lítost nad následky nehody a plně přijal vinu. Omluvils se za prožité útrapy. V rámci hlavního líčení pak žalobce znovu vyjádřils hlubokou lítost a ve smyslu § 206c trestního řádu prohlásils, že je vinen spácháním skutku a souhlasís s jeho právní kvalifikací. Okresní soud svým usnesením toto prohlášení přijal a v rozsahu prohlášení neprováděl dokazování.
26. Tyto skutečnosti, které zazněly ve správním i soudním řízení, žalovaný nezpochybnils a krajský soud je tak považoval za nesporné (§ 6 a § 120 odst. 3 občanského soudního řádu

za použití § 64 s. ř. s. – k tomu srov. také KÜHN, Z. – KOCOUREK, T. et al. *Soudní řád správní: Komentář*. Praha : Wolters Kluwer, 2019.).

27. Je nepochybné, že žalobce se dopustil trestného činu s následkem smrti člověka, což je následek mimořádně závažný a politováníhodný. Žalobce však spáchání činu opravdově a upřímně litoval, kál se, spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení při objasnění, v přípravném řízení opakovaně uznal svou vinu. Absolvoval mediační setkání s pozůstalým synem poškozeného, v jehož rámci došlo k narovnání vztahů a poskytnutí peněžitého zadostiučinění nad rámec plnění poskytnutého pojišťovnou. Následně i v řízení před okresním soudem žalobce učinil kvalifikované prohlášení viny a následně bez výhrad přijal soudem uložený trest. To vše je podle přesvědčení krajského soudu třeba hodnotit jako významné okolnosti, které limitují závažnost žalobcova protiprávního jednání ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců pro účely rozhodování o pobytovém oprávnění. Je třeba zdůraznit, že žalobce se nedopustil úmyslného trestného činu. Jednal z nedbalosti, když špatně vyhodnotil chování chodce, který byl pod vlivem alkoholu. Vzhledem ke všem okolnostem lze věřit žalobci, že se jednalo o ojedinělé vybočení z jinak řádného způsobu života.
28. Tuto skutečnost žalovaný nevzal v úvahu. Přesvědčení žalovaného, že „není ten, kdo by měl hodnotit okolnosti spáchání trestného činu“, je ve zcela zjevném rozporu s dikcí ustanovení § 174a zákona o pobytu cizinců, který naopak žalovanému ukládá závažnost a druh protiprávního jednání cizince zhodnotit. Jedná se o ovšem o zcela jiné hodnocení závažnosti, než jaké činí trestní soud v rámci úvah o uložení trestu; správní orgán rozhoduje o pobytovém oprávnění a závažnost protiprávního jednání hodnotí na základě zcela jiných kritérií (stanovených zákonem o pobytu cizinců, Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod, Úmluvou o právech dítěte ad.). Žalovaného odkaz na § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu je v této souvislosti zcela nepřípadný. Je pravdou, že žalovanému nepřísluší posuzovat to, z jakého důvodu žalobci nebyl v trestním řízení uložen trest vyhoštění, pravdou je i to, že tato skutečnost nebrání neprodloužení zaměstnanecké karty. Zcela bez významu však tato okolnost není – naopak žalovaný ji měl vzít do úvahy při hodnocení závažnosti protiprávního jednání. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný zcela rezignoval na individuální posouzení specifických okolností žalobcova protiprávního jednání a tím kromě § 174a zákona o pobytu cizinců porušil také § 2 odst. 4 správního řádu. Závěr, že se žalobce „evidentně plně nevěnoval řízení“, pak nemá oporu ani ve správním, ani v trestním spise.
29. Žalobce dále důvodně namítal, že žalovaný nedostatečně posoudil žalobcovy rodinné poměry. Žalobce ve správním řízení sdělil, že má dvě děti – dvojčata, která se narodila předčasně v sedmém měsíci těhotenství žalobcovy manželky. Žalovaný disponoval i informací o tom, že se jedná o děti předčasně narozené, vyžadující pobyt v inkubátorech. Měl také informaci, že dcera žalobce se potýká ze zdravotními problémy. Je notorií, že narození dítěte je událostí veskrze radostnou, avšak také náročnou, a to jak z hlediska péče, organizace času, tak i financí. Dvojnásob toto platí v případě dvojčat, a trojnásob v případě dvojčat předčasně narozených, když děti předčasně narozené – jak je opět obecně známo – zpravidla vyžadují zvláštní péči. Zcela prostým, racionálním zhodnocením situace žalobcovy rodiny je tedy nutné dojít k závěru, že rodina je na žalobci zcela závislá, a to jak ekonomicky, tak osobní péčí.
30. Není nyní možné po rodině žalobce spravedlivě požadovat, aby se přemístila zpět do Mongolska. Závěr žalovaného, že je možný návrat žalobce do Mongolska s tím, že rodinní

příslušníci jej buď budou navštěvovat, nebo se za ním trvale přemístí, je proto zcela neakceptovatelný. Vyjádření žalovaného, že žalobce je v produktivním věku, může tak pracovat v zemi původu a finanční prostředky posílat manželce do České republiky, pak vyznívá mimořádně cynicky a naprosto nezohledňuje fakt, že nezletilé děti jsou na žalobci závislé také osobní péčí, nemluvě o budování citového pouta a rozvíjení vzájemných vztahů.

31. Žalovaný rezignoval na to, aby se situací žalobce a jeho rodiny pečlivě a objektivně zabýval ve všech souvislostech, a aby pečlivě vážil jednotlivé okolnosti a jejich význam pro posouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí. Namísto toho, poněkud mechanicky a zjednodušujícím způsobem, postavil do popředí žalobcovo odsouzení za přečin jakožto něco nepřekročitelného. Takový přístup je však nesprávný a neodpovídá záměru zákonodárce: jakkoliv bylo odsouzení žalobce za závažný přečin okolností pro rozhodování žalovaného významnou a určující, nelze korektiv přiměřenosti dopadů vykládat a aplikovat způsobem, který by ve svém konečném důsledku vedl k tomu, že ztráta trestní zachovalosti je vždy překážkou prodloužení pobytového oprávnění. Takto právní úprava postavena není a ani to nebylo záměrem zákonodárce. Žalovaný se zásadním způsobem mylí, když uvádí, že „nemohl postupovat jinak, než jak mu ukládá zákon o pobytu cizinců, tedy tak, jak rozhodl napadeným rozhodnutím“. Žalovaný mohl postupovat jinak, pokud by správně použil zákonný nástroj v podobě hodnocení přiměřenosti dopadů rozhodnutí. To však neučinil a tím zatížil své rozhodnutí vadou nezákonnosti.
32. To, že žalovaný přistoupil ke zhodnocení situace žalobce šablonovitě, je patrné i z toho, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí se vyskytují pasáže, které tam evidentně vůbec nepatří; lze se jen domnívat, že jde o pasáže textu kopírované z odůvodnění jiného rozhodnutí, které žalovaný opomněl vypustit či upravit. Takto na str. 5 napadeného rozhodnutí žalovaný uvádí, že děti žalobce v době vydání rozhodnutí pobývaly na území ČR již zhruba 6 let, proto lze očekávat, že si zde vytvořily trvalejší sociální vazby. To samozřejmě naprosto neodpovídá skutkovým zjištěním v souzené věci, kdy dětem žalobce byly v době vydání rozhodnutí přibližně 3 měsíce. Navzdory tomu krajský soud předpokládá, že explicitně vyjádřený závěr žalovaného, že jak případné odloučení žalobce od jeho rodiny, tak přesídlení celé rodiny do Mongolska představují „velmi intenzivní zásah do rodinného života“ žalobce, se vztahuje ke skutečné situaci žalobce, neboť je zde individuálně označena země původu žalobce.
33. S takovým závěrem přitom nelze, než souhlasit. Obě nastíněné varianty řešení žalobcovy pobytové situace i krajský soud považuje za velmi intenzivní zásah do žalobcova rodinného života. Na rozdíl od žalovaného, který tento zásah považoval za velmi intenzivní, přesto přiměřený, krajský soud je toho názoru, že – vzhledem ke všem shora uvedeným okolnostem – se jedná o zásah nepřiměřený. Rozhodnutí žalovaného o neprodloužení pobytového oprávnění v podobě zaměstnanecké karty je proto nezákonné.
34. Pokud jde o námitku žalovaného, že žalobce neprokázal, že by zdravotní stav dcery vyžadoval dlouhodobou hospitalizaci či léčbu, pak lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2022, č. j. 5 Azs 230/2020-43, kde NSS judikoval, že na žadateli-cizinci leží v řízení břemeno tvrzení a také břemeno důkazní; zvýšenou aktivitu při zjišťování skutkových okolností lze ale od správního orgánu žádat tehdy, jde-li o zájem nezletilého dítěte. V této souvislosti z lékařské zprávy, kterou žalobce přiložil k žalobě, vyplývá, že dcera žalobce se v době vydání napadeného rozhodnutí potýkala

s mnohočetnými komplikacemi zdravotního stavu s prognózou dispenzární péče a nutností dalších kontrol.

35. Do hodnocení přiměřenosti dopadů napadeného rozhodnutí se konečně musel promítnout také nejlepší zájem nezletilých dětí, jichž se rozhodování žalovaného nepřímo dotýká. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by se žalovaný touto otázkou vůbec zabýval. Přitom podle čl. 3 odst. 1. Úmluvy o právech dítěte, vyhlášené sdělením federálního ministerstva zahraničních věcí č. 104/1991 Sb., platí, že zájem dítěte musí být předním hlediskem při jakékoli činnosti týkající se dětí, ať už uskutečňované veřejnými nebo soukromými zařízeními sociální péče, soudy, správními nebo zákonodárnými orgány.
36. Krajský soud konstatuje, že v nejlepším zájmu nezletilých dětí žalobce nyní je, aby zůstaly v České republice, kde jim může být poskytnuta adekvátní zdravotní péče, kterou jejich stav vyžaduje. V jejich nejlepším zájmu je dále to, aby jejich otec zůstal zde v ČR s nimi a hmotně je zajistil, osobně o ně pečoval a byl jim nablízku tak, aby bylo umožněno budování vzájemných citových vazeb. K tomu, aby žalobce-otec mohl nezletilé děti hmotně zajistit, je přirozeně potřeba, aby si mohl opatřovat prostředky prací. Je tedy v zájmu nezletilých dětí to, aby žalobce mohl pobývat na území ČR na základě takového typu pobytového oprávnění, které mu umožní legálně pracovat, tedy zaměstnanecké karty.

V. Závěr a náklady řízení

37. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že žaloba je důvodná, proto napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost (§ 78 odst. 1 s. ř. s.) a současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).
38. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení žalovaný vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Takto bude žalovaný v dalším řízení vycházet z toho, že rozhodnutí neprodloužit žalobci pobytové oprávnění ve formě zaměstnanecké karty z důvodu ztráty podmínky trestní zachovalosti nepřiměřeně dopadá do jeho soukromého a rodinného života. Zájem na ochranu soukromého a rodinného života žalobce ve spojení s nejlepším zájmem žalobcových nezletilých dětí v daném případě významně převažuje nad veřejným zájmem České republiky, aby na jejím území nepobývali cizinci, kteří se zde dopustili trestné činnosti. Ztráta podmínky trestní zachovalosti žalobce tak v daném případě nebude důvodem pro neprodloužení zaměstnanecké karty.
39. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci zcela úspěšný, náleží mu proto právo na náhradu nákladů řízení v dále uvedeném rozsahu.
- Žalobce zaplatil soudní poplatek za podání žaloby ve výši **3 000 Kč** a za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, s nímž byl úspěšný, ve výši **1 000 Kč**.
 - Žalobce byl zastoupen advokátem, náleží mu proto náhrada nákladů právního zastoupení.
 - Advokát vykonal celkem 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání podání ve věci samé – žaloby, replika k vyjádření žalovaného). Sazba za jeden úkon právní služby činí podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bodu 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, částku 4 620 Kč, celkem za 3 úkony **13 860 Kč**.

- d. Advokátu náleží paušální náhrada hotových výdajů za 3 úkony po 450 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), celkem **1 350 Kč**.
- e. Advokát není plátcem DPH.

Celkem žalobci náleží náhrada nákladů řízení ve výši **19 210 Kč**.

40. Platební místo bylo určeno v souladu s § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s., přiměřená lhůta k splnění povinnosti pak v souladu s § 160 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s 64 s. ř. s.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem.

Hradec Králové 18. září 2025

Mgr. Ondřej Bartoš v. r.
samosoudce